

SÈRIE 3

La prova consta de 5 exercicis. Els exercicis 1 (Traducció) i 2 (Sintaxi) són comuns a les dues opcions. En canvi, per als exercicis 3 (Morfologia), 4 (Etimologia i lèxic) i 5 (Cultura), cal triar una de les dues opcions A o B (la mateixa per a tots tres).

1. Exercici de traducció

[3 punts]

Nícies, de bon matí, es posa en marxa, però els enemics l'ataquen per totes bandes. (Tuca dides, 7.84.1)

Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ

Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον

πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες.

Συρακόσιοι : de Συρακόσιος, -α, -ον = siracusà, de Siracusa (ciutat de Sicília)

προσέκειντο : 3ª plural, imperfet, de πρόσκειμαι = insistir, continuar

τὸν αὐτὸν τρόπον = "de la mateixa manera", "amb la mateixa actitud"

Nícies quan es va fer de dia, guiava l'exèrcit. Els siracusans i els aliats continuaven amb la mateixa actitud disparant per tot arreu i matant amb fletxes.

2. Exercici de sintaxi	[2 punts]
a) En el text hi ha dos participis. - identifiquen-los Els dos participis són βάλλοντες i κατακοντίζοντες. - dieu amb quina/es paraula/es concerten, i indiqueu la funció sintàctica d'aquesta/es paraula/es. Devenen de οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι que són el subjecte del verb principal.	
b) La frase inicial del text (Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἦγε τὴν στρατιάν) està formada per dues oracions. - identifiquen-les escrivint-les i dient la natura sintàctica de cadascuna d'elles. Νικίας ἦγε τὴν στρατιάν és l'oració principal. ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο és una oració subordinada adverbial temporal. - indiqueu la funció sintàctica de tots els elements de cadascuna. Νικίας subjecte ἦγε verb τὴν στρατιάν complement directe d' ἦγε ἐπειδὴ conjunció temporal ἡμέρα subjecte ἐγένετο verb	

Opció A

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Escriuiu cada una de les formes següents del verb ἀδικέω al costat de l'anàlisi morfològica que li correspongui:

ἀδικήσαντες, ἀδικήσονται, ἡδικοῦμεθα, ἡδικοῦντο, ἀδικοῦνται

a) 3a persona del plural, present d'indicatiu, veu mitjana o passiva.	ἀδικοῦνται
b) 1a persona del plural, imperfet d'indicatiu, veu mitjana.	ἡδικοῦμεθα
c) Nominatiu plural masculí, participi aorist, veu activa.	ἀδικήσαντες
d) 3a persona del plural, imperfet, veu mitjana o passiva.	ἡδικοῦντο
e) 3a persona del plural, futur d'indicatiu, veu mitjana.	ἀδικήσονται

4. Exercici d'etimologia i lèxic

[2 punts]

Escriuiu dos mots en català o en castellà que siguin derivats dels mots grecs següents:

Ex. ἡ γυνή: ginecologia, gineceu

ὁ λύκος llicantrop, llicantropia

περί perímetre, periscopi

ὁ λίθος paleolític, litotrícia

ἑπτά heptàgon, heptasíl·lab

γράφω bolígraf, grafologia

5. Exercici de cultura [2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les següents afirmacions són vertaderes o falses (si marqueu "vertader" cal que siguin certs TOTS els aspectes esmentats a cadascuna).		
	vertader	fals
Al començament de la <i>Iliada</i> Aquil·les, l'heroi més valent del bàndol grec, es retira de la lluita amb els seus guerrers, els Mirmidons, enfurismat perquè Agamèmnon li pren la seva esclava Briseida.	xxx	
L'heroi Hèracles deslliurà Prometeu, que es trobava encadenat al Caucas perquè havia robat el foc als déus per donar-lo als humans.	xxx	
El Partenó, dedicat a Atena, l'Erectèion, amb el pòrtic de les Cariàtides i el temple de Niké són edificis de l'Acròpolis d'Atenes que encara existeixen.	xxx	
Tuca dides i Xenofont, historiadors grecs del s. V i IV aC, van narrar a les seves obres l'enfrontament entre atenesos i espartans a la guerra del Peloponès.	xxx	
Eurípides, escriptor atenès de tragèdies del s. II aC, va presentar en la seva obra <i>Medea</i> el conflicte tràgic d'una dona que, abandonada i traïda pel marit, mata els seus propis fills.		xxx

Opció B

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Escriuiu la forma de 3a. persona del singular de l'aorist d'indicatiu, en la mateixa veu que les formes donades, dels següents verbs:

πέμπω	ἔπεμψε
γίγνομαι	ἐγένετο
παύω	ἔπαυσε
τολμάω	ἐτόλμησε
φοβέομαι	ἐφοβήσατο

4. Exercici d'etimologia i lèxic

[2 punts]

Digueu de quins dos ètims grecs deriven els següents mots en català:

Ex. filosofia	ó φίλος	ή σοφία
microcosmos	μικρός ά όν	ό κόσμος
xenofòbia	ό ξένος	ό φόβος
necròpolis	νεκρός ά όν	ή πόλις
fotografia	φώς	ή γραφή / γράφω
hendecasíl·lab	ένδεκα	ή συλλαβή

5. Exercici de cultura

[2 punts]

Segons el mite, quan el cabdill dels grecs Agamemνό torna de Troia, troba la seva esposa aparellada amb Egest.

En aquesta reproducció, veiem quatre personatges: dues dones, Electra i la seva mare Clitemnestra, i dos homes, Orestes i Egest.

Expliqueu en no més de 150-200 paraules:

- Què creieu que passa en aquesta escena?
- Quins en són els antecedents?
- Quines en seran les conseqüències?
- Dieu el títol i l'autor d'alguna obra literària grega que parli d'aquesta qüestió.

Clitemnestra i Egest tenien planejat matar el rei Agamemνό a la seva arribada, cosa que duen a terme. Aquesta mort és la conseqüència dels actes de *hybris* que va cometre el rei, com per exemple, haver sacrificat la seva filla Ifigenia per tenir bons vents per portar la flota cap a Troia.

Orestes i Electra, fills d'Agamemνό i Clitemnestra, per venjar la mort del pare maten Clitemnestra i després Egest. Aquesta versió és la que donen Sòfocles i Eurípides en les seves respectives *Electra*, en canvi Èsquil a *Coèfores* presenta

Orestes matant primer Egist i després Clitemnestra. És el que podem veure en aquesta escena: Orestes acompanyat de la seva germana, mata Egist amb una espasa en presència de la seva mare Clitemnestra.

La tragèdia tracta abastament aquest tema. Eurípides escriu *Ifigènia a Àulide* (el sacrifici de la filla del rei), Èsquil a *Agamemmnó* la primera obra de la trilogia anomenada *Orestea* posa en escena l'arribada del rei i l'episodi de la seva mort. A les *Coèfores* d'Èsquil i a *Electra* –tant Sòfocles com Eurípides tenen una obra amb aquest títol- trobem Electra que es lamenta de la seva sort. Arriba al palau el seu germà Orestes i junts poden venjar la mort del pare.

A continuació les fúries persegueixen Orestes però finalment es presenta davant l'oracle de Delfos i Apol·lo l'envia cap a Atenes on queda alliberat del càstig.